

یک‌شنبه ۱۹ آبان ۱۳۹۸ • ۱۰ ربیع‌الاول ۱۴۴۱ • ۱۲ اکتبر ۲۰۱۹

اخبار

یحیی و بردی که به حمیداوی تقدیم شد

برد شهرخودروی‌ها دلچسب بود چرا که آنها از یک دیدار سخت برابر سایپا، نتوانسته بودند دست پر از میدان خارج شوند و برای کسب سه امتیاز خانگی مصمم شده بودند.

در نهایت، شاگردان یحیی موفق شدند با یک بازی حساب شده سد دفاعی پارس‌ها را بشکنند و سه امتیاز مهم خانگی را به دست آوردند و با یک بازی کمتر، بعد از زرد پوشان اصفهانی در جایگاه دوم قرار گیرند.

بردی که آنقدر برای یحیی و تیمش مهم بود که او در کنفرانس خبری پس از بازی، آن را تقدیم مالک مشهدی‌ها کرد؛ حمیداوی که در نقش عایربانک عامل نجات شهرخودرو بود حالا هم بهترین و مهم‌ترین پشتیبان یحیی‌ست و او این سرمایه ارزشمند را قدر می‌داند و با تقدیم این پیروزی به وی، می‌خواست قردران بخشی از زحمات او باشد.

ناکامی علی‌منصور در فرار بزرگ

تیم علیرضا منصوریان شروع بسیار خوبی در مقابل ماشین سازی داشت. ارسالن مهری مهاجم این تیم در ثانیه ۳۱ گلزنی کرد و این گل تا آخرین دقایق بازی نیز با جر ج ماند اما دو گل از مدافعان تیم خطایی در دقایق پایانی اوضاع را تغییر داد و منصوریان را به موقعیت تیم بازنده برد.

سرمربی تیم ذوب آهن امیدوار بود با حفظ برد برابر ماشین تیمش به رتبه یازدهم برسد اما این اتفاق رخ نداد. در صورتی که ذوب آهن این بازی را با برد پشت سر می‌گذاشت، فرصت این تیم می‌گرفت تا به میانه های جدول نزدیک شود و با یک برد دیگر رتبه خود را تک رقمی هم کند.

حسرت بزرگ برای منصوریان زمانی رقم خورد که تیمش تا آخرین دقایق به خوبی مسابقه را کنترل کرد خود او نیز با انگیزه و کنار زمین به هدایت شاگردانش می‌پرداخت اما سرانجام نتیجه بازی یک شکست تلخ و البته مهم بود.

سهمیه ۱+۳ ایران در لیگ قهرمانان آسیا

رئیس فدراسیون فوتبال در نشست خبری که در مشهد برگزار کرد اعلام کرد که در سال آینده سهمیه فوتبال ایران در لیگ قهرمانان آسیا ۱+۳ خواهد بود.
با این وصف در رقابت های فصل آینده شهرخودرو به پلی آف می رود و سه تیم پرسپولیس، سپاهان و استقلال به طور مستقیم وارد مرحله گروهی رقابت های لیگ قهرمانان خواهد شد.کنفدراسیون فوتبال آسیا در سال های اخیر هر دو سال سهمیه کشورهای مختلف در لیگ قهرمانان را اعلام می کند و در آخرین سهمیه بندی که در سال ۲۰۱۷ انجام شد سهمیه ایران ۲+۳ اعلام شد. در فصل گذشته تیم های ذوب آهن و سایپا به پلی آف رفتند اما پرسپولیس و استقلال مستقیم در مرحله گروهی حضور داشتند. در حالی که براساس سهمیه بندی آخر ای اف سی تیم های شهرخودرو و استقلال باید در پلی آف شرکت می کردند اما مهدی تاج امروز اعلام کرد که سهمیه ایران در فصل آینده لیگ قهرمانان به احتمال زیاد ۳+۱ خواهد بود.

وریا غفوری برای تقابل با عراق به تیم ملی دعوت شد!

کاپیتان آماده این روزهای تیم استقلال گویا در لیست آتی تیم ملی برای تقابل با عراق قرار دارد.
همگان پس از گذراندن هفته‌ای جنگجالی در خصوص تیم ملی و ماجرای فسخ قرارداد ویلموتس سرمربی تیم ملی و رفع مشکلات مالی فدراسیون و واریز دستمزد آقای سرمربی، منتظر اعلام لیست تیم ملی هستند تا بدانند که چه کسانی از سوی کادرفنی برای تقابل حساس و حیثیتی برابر عراق آماده صف آرایی خواهند شد؛ با اعلام علوی سخنگوی فدراسیون فوتبال، قرار است صبح فردا روی سلیب فدراسیون اعلام شود.
امیر سلطانی مشاور ورزشی مدیرعامل باشگاه استقلال در صفحه اینستاگرامی خود بازگشت وریا غفوری کاپیتان آماده این روزهای استقلال که نمایش های تحسین برانگیز را در هفته های اخیر به اجرا در آورده و بسیاری از کارشناسان معتقد بودند که باید دوباره نام او در جمع ملی‌پوشان قرار گیرد را اطلاع رسانی و به وی تبریک گفته بود.

شنیده می‌شود علی کریمی و سیاوش یزدانی دو ملی پوش دیگر استقلال خواهند بود.

شوخی روز؛ فتاحی جانشین فتحي می‌شود!

بعد از کنار گذاشته شدن سعید فتاحی از استقلال شایعات زیادی درباره سرنوشت او در رسانه‌ها مطرح شد. گفته می‌شد حسین هدایتی از آخرین جلسه دادگاه خود نام فتاحی را هم برده و همین موضوع یکی از دلایل اصلی برکناری او از ریاست کمیته مسابقات سازمان لیگ بوده است. اما امروز مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال مدعی شد که فتاحی فقط از مسئولیت قبلی خود کنار گذاشته شده و به زودی در جای دیگری از او استفاده خواهد شد. حالا شوخی‌ها درباره پست بعدی فتاحی در فضای مجازی هم آغاز شده و یکی از بازمه‌ترین آنها حضور او در استقلال به عنوان مدیرعامل و جانشین امیرحسین فتحی است. به هر حال استقلال‌ها با این روزها اصلا دل خوشی از فتحي ندارند و مدت‌هاست که بعد از پیروزی‌های تیم‌شان علیه او شعار می‌دهند و خواهان برکناری او می‌شوند. البته حضور فتاحی در استقلال کمی دور از ذهن است چرا که هواداران استقلال او را هم به عنوان یک هوادار پرسپولیس می‌شناسند اما با توجه به این که قبلا یکی دونفر با شائبه پرسپولیس بودن به استقلال آمده‌اند، اصلا بعید نیست فتاحی یکی به زودی جایگزین فتحي شود. بالاخره عملکرد او از ایرج عرب که بعد از رفتن از پرسپولیس، ترفیع هم گرفته بدتر نبود.

محمد همتی

برای یکی که سال‌ها با فوتبال علی کریمی زندگی کرده و شاید با او به فوتبال علاقه‌مند شده، آخرین بازی ستاره محبوبش مثل آخر دنیااست. اما این روزی است که فرا رسیده و شماره هشت محبوب باین مونیخ، با پیراهن تراکتور در تبریز از فوتبال خداحافظی خواهد کرد؛ در یک بازی آسیایی غیرمهم و شاید غریبانه، تحمل لحظات، فقط با یک‌امیدممکن می‌شود و آن هم دیدار با اوست. دیدار برای اولین بار با ستاره ای که قرار است از فردا دیگر جزو دسته بندی فوتبالیست های بازنشسته باشد.

کسی نیست که علی کریمی را نشناسد و نداند که او یکی از بهترین فوتبالیست های ایرانی است. یکی از آن‌هایی که هواداران رقیب هم همیشه دوستش داشته‌اند و همیشه به عنوان یک چهره ملی، به داشتنش افتخار کرده‌اند. همیشه مثل همان شب که یکی پس از دیگری ستاره های دورتموند را دربیل زد و توپ را به قعر دروازه وایدنفلر فرستاد تا یک بار دیگر فوتبالیستی ایرانی را به تیتز رسانه‌های اروپایی تبدیل کند.

این شب‌ها کم نبوده‌اند و نمی‌توان همه شان را بر شمرد ولی می‌شود به تاریخ رفت و خاطرات مشترک را از لای برگ‌هایش کنار کشید و در روز تولدش خاطره‌بازی کرد. خاطره بازی با روزهایی که او در زمین چمن تاریخ‌سازی می‌کرد و فوتبال آسیا را مظهر خود می‌ساخت. از بازی با گره جنوبی در جام ملت های ۲۰۰۴ که یک تنه با ه‌ت‌تریکش تیم برانکو را به نیمه نهایی برد تا مسابقه با ژاپن در مقدماتی جام جهانی ۲۰۰۶ که درخشان ظاهر شد و شاگردان زیکو را اسیر خود کرد. اما تصویر ویژه ما، همان دوشنبه شب‌هایی است که در ساعات اول صبح، ویدیوی درخشش کریمی را در بین دیگر

همه برای او، که علی کریمی ۴۱ ساله باشد

لژیونرها می‌دیدیم و به خود میبایلدیم که یکی از ما (ایرانی ها) در حاشیه خلیج فارس «ساحر الایرانی» لقب گرفته.

علی کریمی از این لحظه‌ها خیلی برای فوتبال دوستان ایرانی ساخته؛ لحظاتی که با هم شرط بندی می‌کردیم تا حرکت بعدی اش را حدس بزنیم. این که دربیل سریا می‌زند یا یک سرتوپ، مدافع را دربیل می‌کند. این که قرار است پنالتی را با ضربه چیپ گل کند یا با شوت محکم می‌فرستد به گوشه دروازه. یک تصویر ماندگار دیگر نیز آن روز پاییزی است که بازگشتش به ایران با لباس پرسپولیس، باعث شد تا تهران بسته شود و ۹۶ هزار نفر برای تماشای بازی پرسپولیس – پگاه به ورزشگاه آزادی بروند و هفته بعد هم، جادوگر در ما، همان دوشنبه شب‌هایی است که در ساعات اول صبح، ویدیوی درخشش کریمی را در بین دیگر

محسن زاده‌ی

در ورزش ما تیم ملی جای آنکه مایه همبستگی و شور ملی باشد مایه عذاب هواداران است. در فاصله چند روز به بازی حیاتی و حساس با عراق به جای اینکه تیم ملی را در حال آماده سازی ببینیم بااستی منتظر به وقوع پیوستن شایعات بوجود آمده اطراف تیم ملی باشیم. در حالی که بازی با عراق می‌تواند مبدل به یکی از سخت‌ترین بازی‌های چند سال اخیر تیم ملی گردد نه خبری از لیست تیم ملی است و بدتر نه خبری از مارک ویلموتس است. اینکه فدراسیون به هر دلیلی در پرداخت حقوق کادر فنی ناتوان بوده شک نیست اما مطمئنا شرایط بوجود آمده می‌تواند حداقل حقایقی را بر روی اهالی فوتبال و علاقه مندان تیم ملی نمایان کند.

با وجود ابهام‌ها و سوالات فراوانی که در قبال قرارداد مارک ویلموتس از همان روز اول وجود داشت اما مهدی تاج مکررا اصرار داشت که انعقاد قرارداد ویلموتس نسبت به قرارداد کی‌روش با مطالعه کارشناسی و دقت فراوان انجام گرفته و همه جواب را مد نظر قرار داده‌اند که موی لای درزش هم نرود اما خیال باطل که با فقط با گذشت چند ماه همه‌ی وعده‌ها نقش بر آب شد.

شاید مارک ویلموتس به قول فدراسیون‌نشینان از نظر اخلاقی با کی‌روش توفیر داشته باشد اما آنچه که در عمل تا به کنون دیده‌ایم تفاوتی فاحشی نسبت به گذشته نداشته است؛ اینکه چند تا سفر توریستی و برگزاری اردوی تیم ملی با لیست تضمیلی ولو باوجود تعدادی بازیکن مستعد و کمتر شناخته شده و لیگ یکی را توجه به لیگ و بازیکنان داخلی تلقی کنیم، اینکه تا به اکنون مصاحبه‌ای علیه ارکان فوتبالی انجام نداده آن‌هم در شرایطی که فقط چند ماه

از ورود ویلموتس به ایران می‌گذرد و حتی همچون یک کارمند آماده

به خدمت بله‌رقم‌گوا است را نمی‌توان حرکت به جلو قلمداد کرد و نگران آینده و شخصیت تیم ملی نبود.

مهدی تاج صراحتا در این باره در مصاحبه خود اعلام کرده که عدم حضور مستمر ویلموتس در ایران ناشی از عدم انجام تعهدات صورت گرفته از سوی فدارسیون است. مشخصا مارک ویلموتس حق مطالبه به موقع حقوق خود را داراست اما عدم حضورش آنهم بعد از شکست تیم ملی در منامه بعد از چند سال مقابل یک تیمی در حد بحرین و فقط یک ماه مانده به بازی با عراق آنهم خارج از خانه در شرایطی که نتیجه آن در ادامه راه تیم ملی بسیار تعیین کننده است فقط نشان از عدم تعهد کافی در قبال تیم ملی است چرا که به قول دلاویسان تیم ملی در گذشته که امروز مهر سکوت بر دهان زده‌اند مارک ویلموتس با چشم باز و آگاهی کامل و احتمالا با تحقیق حداقلی از مربیان خارجی فعال در ایران قرارداد بسته. اگر بپذیریم ویلموتس خام وعده‌های فدراسیون‌نشینان شده و امروز برخلاف وعده داده شده با وضعیت کنونی روبه رو شده و خواسته با واکنش این چنینی زنگ خطر را برای مسئولین به صدا در آورد بایستی گفت اول از همه حداقل در شرایط فعلی دود چنین اقدامی به چشم تیم ملی خواهد رفت و دوم اینکه اگر قرار باشد همین رویکرد از سوی ویلموتس در پیش گرفته شود و بعد از هر بار بد قولی قابل پیش‌بینی چنین واکنشی ببینیم مطمئنا شرایط نابه‌سامانی برای تیم ملی ایجاد خواهد کرد البته اگر ویلموتس قادر به ادامه کار در چنین شرایطی باشد.

در گذشته گفته بودیم که مربی تیم ملی جدا از کیفیت فنی‌اش قطعلا بایستی توانایی جنگیدن با شرایط ویژه فوتبال ایران

همه برای او، که علی کریمی ۴۱ ساله باشد

– تراکتور را از ذهن پاک کند. شاید همین حالا هم با خیلی از تی ها که صحبت کنید، آنچه از او به یادگار دارند تشویق «کریمی کاپرفیلد» در سکوهای یادگار باشد و البته شوت استثنایی که به تور دروازه مس کرمان سسپید و تراکتور را از شکست باز داشت. اما برای تیفوسی‌ترین هوادار کریمی، لحظه ویژه همان بازی آخر است؛ روزی که خیلی ها در هتل بین المللی تبریز آمده بودند در آخرین روز علی کریمی بازیکن با او سلفی بگیرند. در همان روزها که اینستاگرام تازه بین ایرانی ها «شد» شده بود. فرار از دبیرستان نیز امری مرسوم در روز برگزاری فوتبال بود و خانواده ها نیز به آن عادت داشتند. پس وقتی که از خانه با موبایل تماس گرفتند یک پیام بیشتر منتقل نشد: «برای سلفی با علی کریمی». به هر حال این چیز ارزشمندی بود که در دو دهه زندگی فوتبالی علی کریمی نصیب ما نشده بود.

وقتی که دو ساعت مانده به شروع بازی تراکتور و لخیوا کریمی در میان دیگر تراکتوری ها پله های هتل تراکتور در خیابان آبرسان را پایین می‌آمد، خودش به سستی دیگر رفت تا از هوادارانش استقبال کند و با حوصله به تمام درخواست های سلفی و امضا پاسخ بدهد. ساعاتی پیش از این که بازنشسته شود، یک بار دیگر این چنین مردمی بودن خود را نشان داد تا تصویری جاودانه را برای طرفدارانش خلق کند. طرفدارانی که حالا یکی از آن ها فرصت پیدا کرده تا حس و حال آن روز بارانی را بنویسد و البته آرزو کند که کاش یک بار دیگر ساعت ۴ بعد از ظهر روز ۲ اردیبهشت بشود و دوباره کریمی با شوشرت سرمه ای پایین بیاید و با لیخند به لنز دوربین ها نگاه کند اما ای کاش آخر ماجرا، طور دیگری تمام شود؛ مثلا...

آینده با ویلموتس

آیا راهی از پیش خواهیم برد؟

و مقابله با توفان‌های آن را داشته باشد و اگر قادر به چنین کاری نباشد در یک کلام راهی از پیش نخواهیم برد. سابقه نشان داده مدیران ورزشی‌ما تا فشاری نبوده عکس‌العمل درستی از خود بروز نمی‌دهند در گذشته کی‌روش با سیاست خاص خودش کار تیم ملی را هشت سال پیش برد حال بایستی دید سیاست خاموش و قهر مارک ویلموتس کار تیم ملی را جلو خواهد برد یا اینکه در همین اولین دست‌اندازها از توان خودهای ایستاد. در هر روی امیدواریم از مانع عراق با موفقیت گذر کنیم اما قطع به یقین در آینده نزدیک باید منتظر شرایط متفاوتی نسبت به زمان حاضر بود چرا که همین واکنش‌های انجام گرفته از سوی ویلموتس نشان می‌دهد که ویلموتس مرد کار کردن در وضعیت سخت و دشوار نیست مگر اینکه تغییری در رویکرد خود ایجاد کند.

یادداشت

نخوانید!

تولد کریمی مهم‌تر است!

جعفر مومنی

به کجا رسیدهایم. آن‌ها که قرار بود جام قهرمانی ملت‌ها را با اخراج کی‌روش حین بازی‌ها به ایران بیاورند، حالا از ترس دارند توی کلمات سگ دو می‌زنند تا به همه بفهمانند نباید در عراق بازی کنیم.

یک– تلاش برای فهماندن چیزی که همه‌مان می‌دانیمش. از اول هم همین بودند. در اوج که باشند، چیزهایی می‌نویسند که مردم عادی هم می‌دانند. سایر اوقات که وای. تازه این‌ها دسته دیگری هم دارند که حالا توی این بیچارگی ما، دغدغه را گذاشته‌اند روی شوت محمد صلاح تا به تور دروازه بنشینند و گل مانه. سون هم گریه کرده دشتش درد نکند. این دسته خیلی خطرناک‌اند. عین خیالشان نیست. دشمنان گرم که ما را به این روز انداخته‌اند. فوتبال فقط اروپا.

دو– ویلموتس عین بچه‌ها قهر کرده. اصلا بحث حق بودن یا حق داشتن نیست، باور کنید نیست. بحث احترام است و شخصیت. ما از ویلموتس جز تعریف مگر شنیده‌ایم؟ از ما انتقاد کرده تا حالا؟ روی سرمان داد کشیده؟ مگر استراماچونی صندلی را تکوید توی سر مدیران استقلال؟ او که فریاد زده، می‌تواند برود و برگردد. این کار را البته نمی‌کند. ویلموتس اصلا شبیه کی‌روش نیست. نباید هم باشد. اگر قرار بود شبیه او باشد، چرا تغییر؟ پس ما خودخواسته اینجایم. ما که نه، آن‌ها که مسیر را از ما گرفتند، فرمان دادند و حالا زنده‌باد می‌فوتای.

سه– ببینید، اصلا وضع ما قابل بیان نیست. من که کلمه‌ها را نمی‌توانم کنار هم بگذارم. البته آن‌ها می‌توانند. تولد کریمی مهم‌تر است. زنده باد جادوگر که از مربیگری تیم ملی تا باشگاهی و حتی باشگاه‌داری را در فدراسیون تاج تجربه کرده، اما منتقد درجه یک بوده. مدرک هم نداشته. مدرک مهم نیست اصلا. مهم بلد بودن جملات زیباست، که آن را هم بلد نیست. حتی نوشتن جملات زیبای دیگران هم بد نیست، اما آن‌ها را هم جابه‌جا می‌نویسد. کوروش حرف‌های خوبی داشته. اما همه چیز را نگفته. ببینید این علی کریمی چقدر مهم است. مهم‌تر از تیم ملی. چهار– فکر می‌کردند وقتی روی شانه بخشی از هواداران باشگاهی می‌توانند ره‌وروی کی‌روش بایستند و چنگ بکشند روی صورت عادل، بزرگ شده‌اند. ببینید ما به چه آدم‌های طریفیم. آن‌ها که نود را به ماله کشی متهم می‌کردند، فکر می‌کردند دارند کاری می‌کنند، چیزی می‌سازند. پله دوستان، میثاقی ساخته شد. یکی شبیه خوشنشان، سطحی و فرمایشی. فدراسیون تاج، بعد از رفتن عادل، آسوده‌ترین روزهایش را داشته. دوستی هم داشتند. تاج با عادل حرف هم می‌زد. پشت دوربین هم گاهی قانعش می‌کرد. گاهی شاید کلاه هم سرش می‌گذاشت (می‌دانید که عادل ساده بود)، اما با همین حال هم اگر یک نفر بود توی این جمع که بتواند بزند توی دهان این فدراسیون، خود عادل بود. البته عادل توی دهان نمی‌زند. عادل دلش می‌سوخت و حرف که می‌زد(گردنه‌تان نمی‌گیرد که چرا دیگر نمی‌تواند حرف بزند؟) برای اصلاح بود. بشمارید و ببینید توی نبود عادل، فدراسیون تاج چند کار اشتباه انجام داده. اشتباهات بیشتر شده یا کمتر؟

پنج– تیمی که به بحرین باخته، می‌تواند به عراق هم ببازد. ترسناک است. از دست دادن چهار فیفادی. مربی که بعد از بازیکن‌ها می‌آید. همه چیز به هم ریخته. کلمبیا خودش یک دارد. کی‌روش تنها به همین دلیل آن را با خودش نبرده. استیلی می‌تواند شب‌ها هم ترمهیل‌ها را بغل کند. هر آدمی می‌تواند آنجا باشد. ماهیانه دویست هزار تومان. وضع خیلی خراب است. باید به فکر راهی برای تجزیه پیراهن‌های تیم ملی باشیم، از بس پلاستیکی‌اند.

شش– هاشمیان نقش محوری دارد. این هم از آن حرف‌هاست. او حتی مصاحبه هم بلد نیست. نمی‌تواند چهار کلمه حرف بزند و عاویش را ببیند. از فدراسیون می‌ترسد، از ویلموتس می‌ترسد، از رسانه‌ها، از مردم. اصلا تیمی که محورش هاشمیان باشد، ویلموتس می‌خواهد چکار؟ و البته کجاست وحید؟ مارکار سال‌ها همزمان با برآورده کردن انتظارات در پیدا کردن دلستر، بازی‌های لیگ را از نزدیک می‌دید، وحید چرا نمی‌تواند؟ هفت– اگر ویلموتس و فدراسیون دارند فیلم بازی می‌کنند تا پولی از وزارت ورزش بگیرند، یعنی فیلم بازی کردن را هم نتوانستند از کی‌روش یاد بگیرند. این فیلم توی این مرحله حساس؟ انگار حالی‌شان نیست کجاییم.

هشت– به نظر شما، توی اروپا یا هر جای دیگر، چیزی از ارزش فنی ویلموتس برای شکست در کاری که از شدت تحریم نتوانسته بابتش پولی بگیرد، کم می‌شود؟ می‌رسید کم شدن از کدام ارزش فنی؟ حق دارید. همان اندازه ارزش فنی که قبلا داشته. همان اندازه که بیوش از یاد بیکار نباشد و فوتبال پادش این بود. پیشنهاد آنتورپ این حرف‌ها را دارد به نظراتان؟ ما گریه می‌کنیم و او با لاقیدی خاص خودش می‌رود لاید. اصلا بیایید به این چیزها فکر نکنیم. به چیزهای خوب فکر کنیم، به معجزه‌ها

۴. وریا غفوری
۵. سید مجید حسینی
- ۶ حسین کنعانی زادگان
۷. میلاد محمدی
۸. محمد نادری
۹. مرتضی پورعلی گنجی
۱۰. رامین رضاییان
۱۱. سیاوش یزدانی
۱۲. امید ابراهیمی
۱۳. احسان حاج صفی
۱۴. علی کریمی
۱۵. احمد نوراللهی
۱۶. مسعود شجاعی
۱۷. وحید امیری
۱۸. کریم انصاری فرد
۱۹. علی قلی زاده
۲۰. محمد محبی
۲۱. کاوه رضایی
۲۲. سردار آزمون
۲۳. مهدی طارمی

نفرات دعوت شده یکشنبه به

اردوی تیم ملی در مرکز ملی فوتبال ملحق می‌شوند.

قلعه‌نویی علیه تمام رکوردهای دفاعی؛

فقط یک پنالتی

رکوردهای هجومی تاریخ لیگ برتر را که مرور کنیم یک نام ثابت در میان اکثر آنها دیده می‌شود. امیرقلعه‌نویی و فوتبال هجومی‌اش چندین جام را برای سرمربی فعلی سپاهان به ارمغان آورده است. آخرین رکورد او مربوط به همین فصل گذشته است که با ۴۶ گل زده توانست بهترین خط حمله لیگ را از آن خود کند. تفاوت رکوردهای جدید او با رکوردهای قدیمی‌اش اما یک چیز بود. رکوردهای جدیدش به جامی منجر نشد اما رکوردهای قدیمی هر کدام می‌توانست تضمین‌کننده یک قهرمانی باشد.

در چند فصل اخیر گل‌خوردن و گلین‌شیت و آمار دفاعی بیش از آمار هجومی در دستیابی به جام تاثیر داشته است. قلعه نوبی که در این سال‌ها تلاش می‌کند سیستم مورد علاقه‌اش را توانست کند در آخرین گام دست به تقویت فاز دفاعی‌اش زده است. البته قلعه‌نویی در دو فصلی که در لیگ دوازدهم و لیگ پنجم با استقلال قهرمان شد صاحب بهترین خط دفاع لیگ هم بود و این دو خط دفاع او از بهترین‌های تاریخ لیگ برتر هم هستند اما این‌بار هدف بزرگ‌تری را نشانه گرفته است. قلعه‌نویی در صورت ادامه روند فعلی تیمش می‌تواند عنوان بهترین آمار دفاعی لیگ در تاریخ لیگ برتر را از آن خود کند.

را این فصل در سر دارد.